

## POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie ze skargi (...) Towarzystwa Ubezpieczeń Ogólnych S.A. w W.  
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego  
w L. z dnia 21 lipca 2017 r., sygn. akt VI Ga (...)  
w sprawie z powództwa "E." S.A. w L.  
przeciwko (...) Towarzystwu Ubezpieczeń Ogólnych S.A. w W.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 lipca 2018 r.,

- 1) odrzuca skargę;**
- 2) zasądza od skarżącej na rzecz E. S.A. w L. kwotę 1800,-  
(tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania  
skargowego.**

### UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w L. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 10 listopada 2016 r., którym zostało oddalone powództwo E. SA w L. o zasądzenie od pozwanego ubezpieczyciela o zasądzenie kwoty 7 763, 62 zł z tytułu kosztów naprawy samochodu oraz skapitalizowanych odsetek, w ten sposób, że zasądził kwotę 6 878,91 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 4 lutego 2015 r. a w pozostałej części powództwo oddalił.

Sąd drugiej instancji nie podzielił poglądu Sądu Rejonowego, że finansujący cedent (...) Fundusz (...) SA nie poniósł szkody majątkowej w wyniku kolizji

drogowej w dniu 15 września 2011 r. wobec uzyskania od korzystającego pierwotnie ustalonej w umowie leasingu ceny za pojazd.

Wskazał, że obowiązek naprawienia szkody w postaci kosztów naprawy pojazdu powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i roszczenie jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana. Poszkodowanym w przypadku uszkodzenia pojazdu objętego umową leasingu jest leasingodawca i szkoda powstaje w jego majątku jako właściciela, a więc (...) Fundusz (...) SA nabył skutecznie w stosunku do ubezpieczyciela roszczenie o naprawienie szkody związanej z kosztami naprawy samochodu. Późniejsze nabycie samochodu przez leasingobiorcę jest irrelewantne prawnie, bo mogłoby mieć znaczenie tylko w razie żądania z tytułu utraty wartości samochodu, a takie nie zostało zgłoszone. Leasingodawca skutecznie przelał zatem na powódkę roszczenie, która ma uprawnienie do jego dochodzenia. Koszty naprawy samochodu zostały ustalone na podstawie opinii biegłego na kwotę 8 726,36 zł, które pomniejszone o wypłacone odszkodowanie, po dodaniu kwoty 2042,07 zł skapitalizowanych odsetek, równają się kwocie zasądzonej.

Pozwany ubezpieczyciel zaskarżył powyższy wyrok i wniósł o stwierdzenie jego niezgodności z art. 361, 822 § 1 i 354 § 1 k.c. oraz art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym, Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych wskazując, że poniósł szkodę w kwocie 11 990,53 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Poza wykazaniem przesłanek dopuszczalności skargi określonych w art. 424<sup>1</sup> § 1 k.p.c., skarżący jest zobowiązany do wykazania wymogów określonych w art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c. Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona ze wskazaniem w jakiej części zostało zaskarżone, przytoczenie jej podstaw i ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym orzeczenie to jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego

orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz wnioszek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Zachowanie powyższych wymagań konstrukcyjnych skargi podlega badaniu przez Sąd Najwyższy przy wniesieniu skargi, uchybienie im nie podlega sanowaniu, zaś brak któregokolwiek z elementów skutkuje odrzuceniem skargi *a limine* (art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.). Sąd Najwyższy wyjaśnił, że wymagania te powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a nadto iż każde z nich ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych (postanowienia z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, z dnia 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12, nie publ.).

Brak podstaw do przyjęcia, że zostało spełnione wymaganie określone w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., który nakłada na skarżącego obowiązek uprawdopodobnienia szkody, wyrządzonej przez wydanie zaskarżonego wyroku. Niezbędne jest bowiem dokonanie wyodrębnionego wywodu i uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody ze wskazaniem, że już nastąpiła oraz określeniem czasu jej wystąpienia, zakresu i rozmiaru. Skarżący powinien nadto uprawdopodobnić w skardze istnienie związku przyczynowego pomiędzy szkodą a wydaniem zaskarżonego wyroku. Nie została również uprawdopodobniona w żaden sposób wysokość szkody przez powołanie i przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów. Uprawdopodobnienie rozpatrywane jest bowiem nie tylko w aspekcie celu, którym jest przekonanie organu decyzyjnego o istnieniu stanu wskazanego przez skarżącą, ale również w aspekcie środków, które usprawiedliwiają to przekonanie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC, nr 7 - 8, poz. 141). Wymogu tego skarżący nie spełnił, bo wbrew jego twierdzeniu o złożeniu dokumentacji potwierdzającej poniesienie szkody, dołączył jedynie odpisy orzeczeń z uzasadnieniami Sądów obu instancji. Skarga jest nadto niedopuszczalna w części, w jakiej skarżący objął nią koszty postępowania oraz w części, w której powództwo zostało oddalone.

Brak spełnienia w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymagania określonego w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. powoduje odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej (art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.). O kosztach

postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1, 398<sup>21</sup> i 424<sup>12</sup> k.p.c. oraz § 2 pkt 5 i 10 ust. 5 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

aj